

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3167/2022
27.04.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Кукурековић, адвокат из ..., против тужене Општине Штрпце, коју заступа пуномоћник Драган Вељковић, адвокат из ..., ради исплате разлике зараде, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 4808/2021 од 12.01.2022. године, у седници одржаној 27.04.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца, **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 4808/2021 од 12.01.2022. године, тако што се жалба тужене **ОДБИЈА** као неоснована и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Лесковцу П1 242/20 од 08.07.2021. године, а одбија захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да накнади тужиоцу трошкове ревизијског поступка у износу од 82.639,80 динара, у року од 15 дана од дана пријема отправка пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 242/20 од 08.07.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да исплати тужиоцу за период од 01.03.2017. године до 01.01.2020. године на име накнаде штете у висини разлике између припадајуће минималне и исплаћене зараде укупан износ од 106.293,45 динара и то појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке). Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да исплати тужиоцу за период од 01.03.2017. године до 01.01.2020. године на име накнаде штете у висини разлике између припадајућег и исплаћеног додатка на зараду према Закључку Владе РС од 25.12.2008. године укупан износ од 50.104,43 динара и то појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке). Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 60.808,00 динара, што уколико тужена не учини у наведеном року обавезује се да плати законску затезну камату од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 4808/2021 од 12.01.2022. године, преиначена је првостепена пресуда тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде штете у висини разлике између припадајуће минималне и исплаћене зараде и на име накнаде штете у висини разлике између припадајућег и исплаћеног додатка на зараду према Закључку Владе Републике Србије од 25.12.2008. године, исплати појединачно опредељене месечне новчане износе са законском затезном каматом од последњег дана у месецу за претходни месец до исплате и обавезан је тужилац да накнади туженој трошкове парничног поступка у износу од 28.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП због погрешне примене материјалног права.

Тужена је поднела одговор на ревизију тужиоца, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија основана.

У поступку доношења побијане другостепене пресуде није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у радном односу код тужене на радном месту ... по основу решења од 26.03.2019. године, којим му је одређен коефицијент за обрачун и исплату плате од 8,53, док је решењем од 12.11.2019. године распоређен на радно место ... у Одељењу за ... Општине Штрпце. На основу налаза и мишљења судског вештака економско-финансијске струке утврђени су појединачни износи за спорни период од 01.03.2017. године до 01.01.2020. године (у две варијанте) у висини разлике између минималне зараде и основне зараде која је тужиоцу исплаћивана без увећања по Закључку Владе РС у износу од 106.293,45 динара, као и висина разлике на име тзв.“косовског додатка“ обрачунатог на зараду у висини минималне зараде у износу од 50.104,43 динара (прва варијанта) и тужбени захтев је опредељен у складу са овом варијантом налаза и мишљења вештака. По другој варијанти нема разлике у заради коју тужилац потражује, јер је зарада коју је тужилац примио са „косовским додатком“ већа од минималне зараде.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев налазећи да је тужени као послодавац тужиоцу у спорном периоду исплаћивао зараду у мањем износу у односу на припадајућу у висини минималне зараде, а без увећања за “косовски додаток“ од 50% на месечном нивоу, што за последицу има основаност тужбеног захтева.

Другостепени суд није прихватио овакав став првостепеног суда, сматрајући да је исплаћена зарада тужиоцу правилно обрачуната уз увећање од 50% месечно јер је са тзв. „косовским додатком“ реализована у већем износу од минималне зараде. Стога

сматра да тужилац неосновано потражује утужену разлику, па је одбио његов тужбени захтев.

Врховни касациони суд не прихвата становиште другостепеног суда, јер налази да је засновано на погрешној примени материјалног права.

Тужилац на основу члана 5. став 2. Закона о платама службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и локалне самоуправе („Службени гласник РС“, бр. 113/17 и 86/19) има право на исплату минималне зараде. Осим тога, тужиоцу у складу са Закључком Владе Републике Србије број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године и Законом о буџету припада и право на увећање припадајуће зараде у висини од 50% месечно на име тзв. „косовског додатка“. Према налазу вештака, тужиоцу је обрачуната плата у мањем износу од минималне зараде и на тај износ вршено је увећање од 50% месечно. Такав обрачун није правилан. Тужилац је имао право на исплату плате у висини минималне зараде и увећање од 50% обрачунато на тај износ. Исплаћена укупна зарада тужиоцу са тзв. „косовским додатком“ у спорном периоду је већа од минималне зараде, али је мања од износа који се добија обрачуном плате у висини минималне зараде уз увећање за 50% месечно. Стога је правилан закључак првостепеног суда да тужилац има право на утужену разлику зараде.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 416. став 1. ЗПП донео одлуку као у ставу првом изреке.

Како је преиначена другостепена пресуда и одбијена жалба туженог, то је потврђена и одлука о трошковима поступка из првостепене пресуде, а одбијен захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка.

Тужилац је успео у поступку по ревизији, па му на основу чланова 153, 154. и 163. став 2. ЗПП, припадају и опредељени трошкови овог поступка, који обухватају трошкове на име: састава ревизије 18.000,00 динара према тарифном броју 13. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката („Службени гласник РС“ број 121/12...37/21), као и на име судских такси за ревизију 25.855,92 динара и ревизијску одлуку 38.783,88 динара, одмерено према тарифном броју 1. и 2. таксене тарифе Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ број 128/24...106/15).

Туженој не припадају трошкови опредељени у одговору на ревизију зато што ти трошкови нису били потребни радни вођења парнице у смислу члана 154. став 1. ЗПП.

На основу члана 165. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио о трошковима поступка као у ставовима другом и трећем изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић